

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik V

števila 4

December 2011

Zdenka Dogša, odgovorna urednica

Le kje se komu sreča smeje?

Veseli december, praznični december, okrašeni december, nakupovalni december, kičasti december... Vedno manj mi je všeč ta mesec ali bolje rečeno, komaj čakam, da mine. Trgovine, velike in male, z različnimi bolj ali manj preizkušenimi metodami poskušajo izžeti iz potrošnikov še zadnje cente. Evforija sodobnega potrošništva pred božičem in silvestrovim doseže vrhunec. Božički v rdečih kapah, ki niti niso več nujno moškega spola in jih srečamo tudi v mini krilcih in nič kaj toplih oblačilih, poskakujejo naokrog in nas na vsakem koraku vabijo k nakupom. Da bo miza za praznike bogato obložena, da bodo darila vrednejša, da bo dom čim bolj bleščeče okrašen, nam skušajo vsiliti kot skorajda obvezno decembrsko potrebo. In v veliki meri pristajamo na to. Vsako leto znova, pa naj bodo časi še tako hudi, nezaposlenost še tako visoka, gospodarski položaj še tako slab, država in mi skupaj z njo vedno bolj na psu...

Naj na smreki pred hišo svetijo lučke, naj z okna visi Božiček na lestvi, naj se na fasadi prižigajo zvezdice, srnice, sanke, naj pokajo petarde, naj letijo v zrak rakete... Kaj potem, če smo člani družine znotraj te iste hiše vsak v svojem prostoru, eni pred televizorjem, drugi ob računalniku, tretji s slušalkami na ušesih, četrti z i-Pad-om v rokah! In to v času, ko so noči dolge, dnevi megleni in temni, in ko se nam zdi, da sonca nismo videli že celo večnost. Zatorej staro duhovno sporočilo božiča ni slučajno nastalo prav v tem neprijetnem zimskem času. In bistvo tega sporočila ni v tem, da nam bo lepše ob bolj sijoči smrečici, da bomo srečnejši po prejemu dražjega darila, da bomo bolj zadovoljni po okusni šunki in veseli po požirku penečega ali žganega. Topline, notranjega miru, lepe besede, razumevanja, sreče, prijaznosti, ljubezni... pač ne moremo dobiti od rdečega Božička v Europarku, Qlandiji, Sparu...

Marija Hernja Masten, urednica

Izšla bo knjiga

SREDIŠČE OB DRAVI, KRONIKA 1901 - 2010

Središče ob Dravi je od leta 2006 samostojna občina. Novo občinsko vodstvo si je smelo zastavilo delo, izgradnja infrastrukture, dvig gospodarstva, rast kraja, dvig kvalitete življenja v kraju, hkrati pa je eno redkih, ki pri tem ni pozabilo na kulturo.

Zgodovina nekega kraja ni in ne more biti le kronološki zbir raznih političnih, kulturnih in cerkvenih dogodkov, zgodovina kraja so ljudje, ki so to zgodovino ustvarjali s svojim delom, s svojim osebnim življenjem, zgodbami in usodami. In te je vredno zapisati. Središče ima bogato tradicijo kulture, gledališke dejavnosti, dela v društvih, krajani pa so upravičeno ponosni na svojo bogato zgodovinsko preteklost. To jim je že leta 1910 približal dr. Franc Kovačič s Kroniko, kakor ji pravijo domačini, in nosi naslov Trg Središče ob Dravi, Krajepis in zgodovina. Obsežna raziskava je zajela zgodovino kraja od njegovih začetkov do izdaje knjige in je bila med krajani priljubljena čtivo, vendar se je v časih prve in druge svetovne vojne izgubila iz marsikateri središke hiše, zato so jo leta 1986 celo ponatisnili.

Da bi kraj dobil nadaljevanje zgodovine, je bil v letu 2008 imenovan uredniški odbor, v katerega so bili kot člani imenovani župan občine Jurij Borko, Ivica Kanič, Franc Šulek, Samo Žerjav, Franc Krnjak in Marija Hernja Masten, ki je prevzela uredništvo. Odbor je pripravil gradivo, izdelana je bila vsebinska zasnova nove kronike, za posamezna zgodovinska področja smo poiskali avtorje, strokovnjake in dela so stekla. V zborniku sodeluje dvajset avtorjev, nekateri izmed njih so napisali po več prispevkov po naslednjem kazalu:

Občina: *Hernja - Borko*, Občina Središče ob Dravi; *Bojan Mlakar*, Kmetijstvo v občini Središče ob Dravi; **Geografija in**

ekologija: *Ana Vovk Korže*, Priložnosti občine Središče ob Dravi za trajnostni napredek; *Anton Prosnik*, Središče in njegovo okolje 1910-2010.

Zgodovina: *Mojca Vomer* Gojkovič, Arheološka dediščina v Središču ob Dravi; *Marija Hernja Masten*, Občina Središče od 1910-1918; *Franc Krnjak*, Dogodki, letine in vreme 1910-2010; *Ivan Rihtarič*, Središče v 1. svetovni vojni; *Nataša Kolar*, Prispevek k zgodovini Središča ob Dravi, Promet in gospodarski ukrepi med prvo svetovno vojno; *Ljubica Šuligoj*, Socialnoekonomska in politična podoba Središča ob Dravi med obema svetovnima vojnama; *Ivan Rihtarič*, Sokoli in Orli v Središču ob Dravi; *Emica Ogrizek*, Središke zadruge in podjetja v sodnem gradivu; *Peter Semnicki*, Obrtništvo in zadrugištvo v Središču ob Dravi 1918-1941; *Irena Mavrič Žizek*, Središče v času okupacije 1941-1945; *Franc Krnjak*, Mobiliziranci v nemško vojsko 1942-1945; *Zdenka Kresnik*, Današnja občina v letih 1945-1990; *Katja Zupanič*, Središče ob Dravi v dneh za samostojno Slovenijo leta 1991, *Branko Oblak*, Gospodarski razvoj povojne občine Središče do združitve z občino Ormož (1945-1958).

Šola: *Nataša Kekec Majerič*, Zgodovina središke šole v 1. polovici 20. stoletja; *Ivica Kanič*, Zgodovina središke osnovne šole v drugi polovici 20. stoletja in na prehodu v 21. stoletje.

Cerkev: *Urlep Liljana*, Cerkevno življenje v Središču ob Dravi v letih 1910-1991.

Zdravstvo: *Franc Krnjak*, Zdravstvo in središki zdravniki po letu 1910.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Šport: *Samo Žerjav*, Šport na Središkem po drugi svetovni vojni.

Etnologija: *Andrej Brence*, Občina Središče ob Dravi v prvi polovici prejšnjega stoletja do leta 1958 /gospodarstvo, naselja, bivalna kultura/.

Osebnosti: *Franc Krnjak*, Središke osebnosti v ogledalu časa.

Društva: Središka godba na pihala, Prostovoljno gasilsko društvo Središče ob Dravi, Lovska družina Središče, Društvo upokojencev Središče ob Dravi, Čebelarsko društvo, Turistično društvo Središče ob Dravi, Društvo za razvoj računalništva Lanč Središče ob Dravi, Rekreativsko društvo Stras, Konjensko društvo Središče ob Dravi, Kulturno društvo Obrež, Prostovoljno gasilsko društvo Obrež, Konjenski klub Galoper Spodnjega Podravja iz Obreža, Rekreativsko društvo Godeninci.

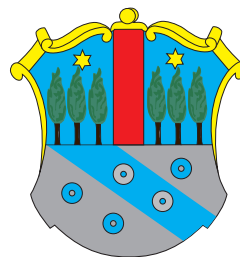
Prav pred letošnjim božičem bo knjiga prišla iz tiska, čeprav so se dela zavlekla in smo izid načrtovali ob stoletnici izdaje prve kronike. Knjiga je obsežna in ima brez kazal 662 strani. Da bi tudi navzven bila nadaljevanje prve kronike, smo ji pustili enak format, enak zunanji izgled, le zaščitni ovvoj jo bo ločil od prve knjige.

Delo Kronike je bil obsežen projekt, ki je trajal tri leta, saj imajo vsi članki tudi znanstveni aparat z navedbo virov in literature, dopolnjuje jih prevod povzetka v nemški jezik in sinopsis v angleščini. Izdelana sta tudi osebno in krajevno kazalo.

Knjiga je bogato opremljena s fotografijami, ki dopolnjujejo članke in kažejo podobo kraja. Novejše posnetke je izdelal Boris Prelog. Občina je članke od avtorjev odkupila.

Uredniški odbor je prepričan, da mu je uspelo s pomočjo sodelavcev, prevajalca Miša Koltaka, lektorice Darje Homšak, grafičnega preloma in zunanje podobe Borisa Preloga in drugih pripraviti zgodovinski pregled, ki bo bralcem nudil dovolj strokovno in hkrati poljudno zapisano zgodovino kraja in njegovih ljudi.

Središče ob Dravi KRONIKA 1910–2010

Ovitek knjige Središče ob Dravi, Kronika 1910–2010

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki (pisava: Times New Roman, velikost: 12) na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **25. februarja 2012**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o vaših aktivnostih. Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Organizatorje prireditev v času med obema izdajama Sredice smo povabili, da bi pripravili članke in slikovno gradivo o le-teh. Bralce, ki pogrešate prispevke o nekaterih dogodkih iz tega obdobja, obveščamo, da se organizatorji žal niso odzvali našemu povabilu.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajanja člankov. Pred objavo v glasilo so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 3/11, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnica nagrade Splošnega servisa Čavničar - premontaže avtomobilskih plaščev, je bila izžrebana Stanka Rakuša, Obrež 30, Središče ob Dravi.

Zdenka Dogša

MED NAMI ŽIVIMO

Jože Borko, medicinski fenomen, kot so ga imenovali že mnogi zdravniki, se ne da. Po tem, ko so ga zaradi velikih zdravstvenih težav že skoraj »odpisali«, in se je odpravljaj na svojo 46. operacijo, si je sam iznašel zdravilo.

Jože Borko s svojimi kamni iz mehurja in ledvic

Jožek, kljub tvojim velikim težavam te poznamo kot vedno prijaznega možakarja. Ti je bilo vsaj v ranem otroštvu prizanešeno?

Jože Borko: »Rodil sem se leta 1950, leta 1960 pa sem že imel v mehurju prvi kamen. Po osnovni šoli sem se vpisal na ekonomsko šolo, vendar sem jo moral po dveh letih zapustiti, saj sem imel velike zdravstvene težave, kar šest mesecev sem preležal v bolnišnici. Tudi okrevanje je bilo dolgotrajno, oziroma ga je po navadi prekinila že naslednja operacija. Moja mladost tudi sicer nikoli ni bila brezskrbna.«

Mnogi Središčani so že slišali za tvoje kamne, pa tudi v mnogih časopisih si se znašel prav zaradi njih.

Jože Borko: »Že zelo zgodaj so mi zdravniki napovedali, da mi bodo kamni nenadzorovano rasli v mehurju in v ledvicah, ne da bi ugotovili vzrok za to. Kamni so bili različnih velikosti. Največja kamna so mi odstranili leta 1980: iz mehurja 21 dag, iz ledvice pa 12 dag težkega. Povprečno sem imel več kot eno operacijo na leto. Seveda vedno pod narkozo, za katero vemo, da nam gotovo pušča posledice na različnih organih. Tudi zaradi tega naj bi bil fenomen,

ker je z mojimi možgani še vedno – tako zgleda – dokaj v redu. Operacije in druge posege so mi opravljal v Mariboru, Slovenj Gradcu, Ljubljani in na Bledu, vse do leta 2000, ko sem začel z uživanjem svojega zdravila.«

Slovenska knjiga rekordov še ni ugledala luči sveta?

Jože Borko: »Gradivo za Slovensko knjigo rekordov so zbirali novinarji Nedeljskega dnevnika. Obiskala sta me Tina Hižar in Tone Fornezzi Tof, kot avtorja knjige, saj naj bi v njej bili predstavljeni tudi moji kamni – velikani. Žal se je pozneje nekaj zapletlo s sredstvi in do izida knjige še ni prišlo.«

Poznamo te po tem, da si se sam pozdravil. Kako si prišel do čudežnega zdravila?

Jože Borko: »Zdravnica mi je zaradi slabe krvne slike predlagala, naj spijem kakšen kozarček domačega rdečega vina. Sosea pa mi je zato, ker sem v času velike suše zaradi bolečin v rami pravilno napovedal dež, od veselja dala pet litrov rdečega vina – gamaja. Ker ni bilo pravega učinka, kljub temu da sem redno užival različne zeliščne čaje, sem bolj iz obupa prelił očiščene in sesekljane korenine domače koprive s kuhanim vinom. Po enem mesecu uživanja te tinkture sem presenečen ugotovil, da se mi je stanje izboljšalo in po treh mesecih več ni bila potrebna ponovna, že napovedana operacija, ker so kamni enostavno izginili. Zdravniki in ostalo medicinsko osebje je bilo še bolj presenečeno. Po vseh preverjanjih in dokazih so od takrat naprej z veseljem svojim bolnikom priporočali, da se obrnejo name in mnogi so to tudi storili. Vsi, ki jim je to domače zdravilo pomagalo, so se zahvalili. Nisem pa pristal na predlog zdravnika, da naj bi zdravilo patentiral in z njim zaslužil. Rajši sem recept za pripravek javno objavil, ko so mi zdravniki napisali potrdilo, da deluje in da se očitno vinska in mravljična kislina iz kopriv odlično ujemata ter tako skupaj tvorita učinkovito zdravilo.«

Kljub temu danes nisi brez težav...

Jože Borko: »Po mnogih posegih v ledvicah so ostale poškodbe, ki mi povzročajo močna in boleča vnetja, zaradi katerih moram dobivati antibiotike. Imam tudi močno osteoporozo. Lani sem bil dvakrat operiran na črevesju, vmes sem štiri mesece preživel oziroma pretrpel v postelji, zadnje čase pa imam močno zvišan pritisk. Ampak se ne dam, tudi zato ne, ker verjamem v medicinsko osebje, ki se je vedno trudilo in bilo prijazno z mano.«

Vse od prve izdaje najdemo na zadnji strani naše Sredice tvoje križanke. Kdaj si jih začel sestavljati?

Jože Borko: »Križanke sem vedno zelo rad reševal, in to že od ranega otroštva. Leta 1995 pa sem v neki reviji našel nalogo, kjer je bila polovica križanke zabrisana in jo je bilo treba dokončati. Poslal sem rešitev in dobil povabilo oziroma izziv, da izdelam križanko v celoti. To sem naredil in poklicali so me v Ljubljano na dvodnevno brezplačno izobraževanje. Enkrat mesečno so potem objavljali mojo križanko. Od takrat naprej pa sem bolj ali manj redno sestavljal križanke za revije Kih, Razvedrilo, Križanke in orehi, zadnje čase pa predvsem za Pop TV in Kanal A oziroma njihove Nove komunikacije. Poleg središkega glasila se najdejo moje križanke še v drugih občinskih in ostalih glasilih. S križankami sem si tudi krajšal čas, ko sem bil zaposlen kot vratar v središki Drogi od leta 1977 do invalidske upokojitve. Križanke izdelujem prostoročno, računalniško

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

pa mi jih zaradi slabega vida obdelajo drugi. Sicer pa sestavljanje križank ni samo moje veselje, temveč tudi dodatni prihodek k nizki pokojnini, ki še kako prav pride. Takšno umsko delo pa tudi blaži morebitne posledice na možganih zaradi mnogih narkoz.«

Včasih si se ukvarjal tudi s politiko, s čim pa danes?

Jože Borko: »Politika me je razočarala in se več ne ukvarjam z njo. Mislim sem, da je v njej več poštenosti. Danes z ženo Milico skrbiva za najino perutnino, domače zajce, psička, vrt in sadovnjak. Želim biti čim več na zraku in rad imam sonce. Veselim se vsakega dne, ko se lahko gibam in uživam v majhnih stvareh.«

Kilogram sveže korenine navadne koprive, lepo očiščene in oprane, na drobno sesekljam, damo v posodo, prelijemo z dvema litroma črnega domačega vina - gamaja - in pokrito kuhamo dobre pol ure. Masa naj se potem v posodi ohladi. Ohlajeno maso precedimo in nalijemo v steklenice, ki jih nato hermetično zapremo. Tako nastalo zdravilo je treba uživati vsak dan zjutraj na tešče, eno uro pred jedjo, vsaj tri mesece. Najbolj ugoden čas za nabiranje kopriv je od maja do julija, ko so korenine mlade in polne sokov. Pripravljeno zdravilo, zaprto v steklenicah, je užitno vse leto.

Zdenka Dogša

Ob 20-letnici vojne za Slovenijo

V petek, 9. decembra, je Občina Središče ob Dravi v sodelovanju z Območnim združenjem veteranov vojne za Slovenijo Ormož, Območnim združenjem slovenskih častnikov Ormož in Društvom general Maister pripravila v Sokolani slovesnost, posvečeno 20-letnici vojne za Slovenijo. Maloštevni obiskovalci smo po uvodnih melodijah središke godbe na pihala prisluhnili pozdravnemu nagovoru domačega župana Jurija Borka. Slavnostni govornik je bil generalmajor mag. Alojz Šteiner, načelnik generalštaba Slovenske vojske. Na slovesnosti je bilo podeljenih enajst priznanj in zahval zaslužnim članom območnega združenja, med njimi štirim: Dušanu Bombeku, Mirku Jurkoviču, Marku Kočevanju in Branku Škrinjarju iz naše občine. Poleg zvokov ušesom prijetnih koračnic središke godbe smo uživali v petju članic ženske skupine Jua in Pavčkovi poeziji, ki jo je občuteno predstavila povezovalka programa Lea Majcen.

Prireditelji so v sodelovanju z vojaškim muzejem pripravili v zadnjem delu dvorane tudi manjšo priložnostno razstavo.

Robert Brkič, vodja medobčinskih redarjev

Medobčinsko redarstvo

Spoštovane občanke in občani Občine Središče ob Dravi!

Od 1. avgusta 2011 deluje na območju občine Središče ob Dravi Medobčinsko redarstvo Skupne občinske uprave občin v Spodnjem Podravju (SOU SP). Sedež medobčinskega redarstva je na Ptuj, Mestni trg 1.

Pravna podlaga za ustanovitev in izvajanje nalog občinskega redarstva je Zakon o občinskem redarstvu (v nadaljevanju ZORed). ZORed določa, da lahko dve ali več občin z odlokom, ki ga na predlog župana sprejmejo njihovi občinski sveti, ustanovi medobčinsko redarstvo kot organ skupne občinske uprave. Vse več občin se predvsem iz ekonomskih razlogov odloča za takšno obliko organiziranosti redarske službe.

ZORed določa delovno področje in naloge občinskega redarstva; pristojnosti občinskih redarjev so podrobneje določene v prometni zakonodaji, v Zakonu o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-1) in v odlokih lokalnih skupnosti. Osnovne smernice za delovanja občinskih redarstev so določene v Občinskem programu varnosti (OPV), ki ga sprejme občinski svet. OPV se po potrebi novelira in dopolni z aktualno problematiko in načinom zagotavljanja visoke stopnje varnosti občanov.

Pri izvajanju svojih nalog imajo občinski redarji naslednja pooblastila: opozorilo, ustno odredbo, ugotavljanje istovetnosti, varnostni pregled osebe, zaseg predmetov, zadržanje storilca prekrška in kaznivega dejanja in uporabo fizične sile, sredstev za vklepanje in vezanje ter plinskega razpršilca. Za izvajanje posameznega pooblastila morajo biti izpolnjeni določeni pogoji.

Medobčinsko redarstvo SOU SP je krajevno pristojno v devetnajstih občinah Spodnjega Podravja in je skupni prekrškovni organ občin ustanoviteljic. Trenutno je v našem redarstvu zaposlenih deset javnih uslužbencev, od katerih so trije občinski redarji - pripravniki, in se trenutno usposablja na Policijski akademiji v Tacnu. Občinski redarji smo uniformirani, imamo pripadajočo opremo in službeno izkaznico. Za prevoz v posamezne občine ponavadi uporabljamo označeno službeno vozilo, občasno pa tudi neoznačeno vozilo SOU SP. Naše medobčinsko redarstvo izvaja svoje naloge od leta 2009. Občinski redarji posvečamo veliko pozornost preventivnemu delovanju, tako na področju prometne varnosti kot na vzdrževanju javnega reda in miru.

Z izvajanjem svojih nalog želimo izpolniti naslednje zastavljene cilje:

Z rednimi redarskimi obhodi (peš ali z vozilom) želimo zagotoviti prisotnost v vseh delih naše krajeve pristojnosti. Potrudili se bomo izboljšati stanje na področju spoštovanja prometne signalizacije, predvsem omejitvi vožnje za posamezne vrste vozil in omejitve prometa vozil zaradi preseganja največje skupne mase vozila. Povečati želimo prisotnost na rekreacijskih poteh in športnih površinah, v okolih šol in vrtcev v poznih popoldanskih in večernih urah.

Za prekrške neznatnega pomena, kjer ne nastane škodna posledica, bomo v prvih mesecih izrekli predvsem opozorila, za ponavljajoče se kršitve pa bomo začeli izrekati globe.

Neposredno ali po medijih (predvsem lokalnih glasil) bomo obveščali občane o novostih na področju zakonodaje, ki ureja našo stvarno pristojnost, ter jim nudili druge koristne informacije, ki bi jih sami težko zasledili.

Izvajali bomo skupne akcije s policisti Policijske postaje Ormož na področju prometa, predvsem na področju nadzora točk, kjer prihaja do zbiranja oseb zaradi uživanja alkohola in posledično kršitev določb ZJRM-1.

Z vašimi odbori, Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu idr. bomo sodelovali pri izboljšanju stanja splošne varnosti. Redno se želimo odzvati njihovim povabilom, slišati njihove pobude in predloge ter po potrebi nuditi odgovore ali potrebno pomoč. Spremljali bomo novosti na področju zakonodaje, dajali pripombe in pobude za izboljšanje zakonskih določb oziroma odpravljanje pomanjkljivosti ter v določenih zadevah sledili dosednji praksi pri vodenju in odločanju v prekrškovnem postopku.

Izvajali bomo stalno plansko merjenje hitrosti s stacionarnim radarjem, kjer imamo radar v najemu. Ocenjujemo, da je do sedaj pristop k meritvam bil pravilen, strokovno in transparentno izveden in je z veliko pomočjo medijev prinesel dobre preventivne rezultate. Hitrosti vožnje bomo merili, v kolikor bo to interes občanov Občine Središče ob Dravi in bo občina sklenila pogodbo z izvajalcem.

Sodelovali bomo v akcijah, ki se bodo izvajale na območju občine, kot so Varna šolska pot, Bodi preVIDEN in druge.

Pri izvajanju svojih nalog lahko občinski redar od občana zahteva na vpogled osebni dokument, od voznika motornega vozila pa vozniško in prometno dovoljenje. V prihajajočih mesecih bomo občane podrobneje seznanili s pristojnostmi občinskih redarjev, ki jih določajo 15. člen Zakona o pravilih cestnega prometa (ZPrCP), 106. člen Zakona o cestah (ZCes-1) in 27. člen Zakona o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-1).

Občinski redarji pri vodenju postopka o prekršku izrekamo zakonsko določene globe in opozorila. Prav tako izvajamo potrebne ukrepe ob zaznavi prekrška, ki ni v naši pristojnosti, in nato podamo predlog pristojnemu prekrškovnemu organu.

Pri izvajanju svojih nalog sodelujemo občinski redarji s policijo, občinsko inšpekcijo, Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, z Varnostnim sosvetom in drugimi organi, ki skrbijo za splošno varnost v občini. S svojim delom želimo izboljšati predvsem občutek varnosti občanov in občanov, nuditi potrebne koristne informacije ter po potrebi sodelovati pri odpravljanju pereče problematike lokalne skupnosti.

V kolikor bi želeli dodatne informacije o našem delu in načinu izvajanja nalog, če bi potrebovali pomoč ali prisotnost občinskih redarjev, se lahko obrnete na sedež občine ali neposredno na občinske redarje na terenu.

Damijan Vesenjāk, poveljnik Gasilske zveze Središče ob Dravi

Operativne vaje Gasilske zveze Središče ob Dravi na Igu pri Ljubljani

Gasilci se pri svojem humanitarnem poslanstvu, to je pomagati pomoči potrebnim, srečujemo z raznimi situacijami pri različnih intervencijah, pri katerih se je potrebno velikokrat v trenutku odločiti, kajti vsakokrat izpostavljamo sebe in kolege gasilce ob sebi, ki niti za trenutek ne pomislijo na lastno tveganje in se brez pomisleka oblečejo v zaščitno obleko, se opremijo z dihalnimi aparati ter vstopajo v povsem neznane, zadimljene prostore ter poskušajo rešiti tisto, kar se da rešiti. Prav zaradi tega se moramo operativni gasilci – od vodij, strojnikov do napadalcev – neprestano izobraževati ter se seznanjati z novitetami, ki so tako kot drugod prisotne tudi v gasilstvu. Zraven rednih izobraževanj, ki jih operativci opravljamo po razpisu Gasilske zveze Slovenije, smo se že lansko leto odločili, da se prijavimo na enodnevne operativne vaje v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu pri Ljubljani. Seveda se tako majhna gasilska zveza, kot smo mi, težko prebije v gasilsko elito in si pribori termin za usposabljanje. Zato sta naš predsednik Toni Jelovica in krajan Vladimir Krničar uporabila stare prijateljske vezi ter nas vrnila v za nas ugoden termin, 10. september, za kar jima seveda gre posebna zahvala.

Seveda pa takšno usposabljanje za gasilsko zvezo zahteva tudi precejšen logistični zalogaj. Vseh 38 operativcev si je tako in drugače moralo urediti prost dan, nekateri so vzeli tudi dan dopusta, in to ne prvič. Potrebno je bilo nabaviti tudi manjkajočo zaščitno opremo za vse operativce. Tukaj so nam priskočili na pomoč sosede iz PGD Loperšice, tudi njim se zahvaljujemo. Iz občine so nam posredovali ugodno ponudbo za avtobusni prevoz, za kar se jim zahvaljujemo.

Po vseh pripravih smo se ob petih zjutraj odpravili proti Ljubljani. Občutki so bili seveda mešani, nekateri so vedeli, kaj jih čaka, ti isti mlajši operativci seveda ne. Zanje je bila to prva preizkušnja in seveda vedno prisotni komentarji starejših: »Boš videl, kaj te čaka, gorel boš, joj kak bo hudo itd, itd.«

Po prihodu in evidentiranju nas je pozdravil vodja inštruktorjev ter nas razdelil v štiri skupine. Dopoldanski del usposabljanja je bil namenjen spoznavanju objekta ter opreme, v katerem so potem v popoldanskem terminu potekale vaje. Prva skupina se je usposabljala v stolpu, kjer se izvajajo notranji ter zunanji vstopi s 15-metrsko lestvijo v peto nadstropje, z dihalnimi aparati seveda. Druga skupina je izvajala vaje v »požarni hiši«, namenjeni za iskanje ponesrečencev v zadimljenem prostoru, od kletnih prostorov do drugega nadstropja. Tretja skupina je v kontejnerskem delu preizkušala različne ročnike ter taktiko napada v notranjih prostorih ter na odprtem terenu. Četrta skupina pa je preizkušala postavitve različnih lestev, navez ter vstop z lestvijo na »ruševinsko hišo«.

Po koncu dopoldanskega dela, ko je termometer kazal že čez 30 stopinj, je sledilo kosilo in enourni počitek v senci. Seveda je opoldanski počitek hitro minil in spet se je bilo potrebno spraviti v opremo in zaščitno obleko, ki prenaša 800 stopinj. Zopet nas je vodja inštruktorjev razdelil, a tokrat v tri skupine za tri različne zaključne vaje. V vsaki skupini smo izbrali vodja, ki je skupino ter vajo

vodil. Inštruktorji so izbrali tri vaje: požar v petem nadstropju stolpnice, požar in ponesrečenci v kletnih prostorih v »požarni hiši« ter požar stanovanjske hiše v »ruševinski vasi«.

Vsaka skupina je potem pod budnimi očmi inštruktorjev izvajala vsako posamezno vajo. Vsak operativec se je moral maksimalno potruditi, kajti skupine so narejene tako, da je zaposlen prav vsak ali pa je vaja narejena tako, da gasilcev za tako vajo primanjkuje in je potrebno včasih delati za dva. Najtežavnejše je seveda bilo iskanje ponesrečencev v zadimljeni požarni hiši, kjer dobesedno ne vidiš ničesar, najhitreje pa je seveda potrebno najti tri ponesrečence. Tehnika, ki smo jo uporabljali v centru, nam je bila poznana, ker se od naše bistveno ne razlikuje, tako da s tem ni bilo težav. Po uspešno zaključeni zadnji vaji po 17. uri smo se z inštruktorji zbrali ter prisluhnili njihovim ugotovitvam. Opozorili so nas na dobre stvari, pa tudi na napake, ki smo jih zagrešili. Na koncu mi je vodja inštruktorjev pohvalno dejal, da že nekaj časa niso imeli tako disciplinirane ekipe, kot smo bili mi. Mogoče se ne moremo kosati s poklicno gasilsko elito, gotovo pa smo se maksimalno potrudili ter dokazali, da smo tudi neprofesionalni gasilci sposobni tudi največjih naporov v gasilstvu.

Na poti proti domu so se zaprle marsikatero utrujene oči. Izkušnja je bila seveda velika, za nekatere prva, za druge pa le še ena. Vsakdo je po svoje prispeval, da smo bili uspešna ekipa in da smo se izkazali na najvišjem nivoju izobraževanja v državi. Mi smo se seveda lahko pohvalili tudi s tem, da smo med sabo imeli dve operativni gasilki: Moniko in Nino, ki nista prav z ničemer zaostajali za svojimi kolegi.

Zvečer po prihodu domov sva si s Tonijem seveda oddahnili. Zalogaj je bil velik, pa tudi odgovornost. Vse je potekalo po planu, na srečo brez poškodb in z veliko pridobljenega znanja ter ogromno izkušnjo. Pohvala seveda velja obema poveljnikoma gasilskih enot Središče ob Dravi in Obrež, ki sta morala urediti, da je lahko šla glavšina iz obeh enot pripravljena in opremljena na takšno izobraževanje.

Na koncu lahko povem še tisti naš rek »Ko se kadi in vsi bežijo ven, gremo mi noter.«

NA POMOČ!

Damijan Vesenjak, poveljnik Gasilske zveze Središče ob Dravi

Kviz gasilske mladine

Kot vsako leto doslej se je tudi letos naša mladina iz Gasilske zveze Središče ob Dravi udeležila Kviza gasilske mladine, ki se je odvijal 29. oktobra v Ivanjkovcih v organizaciji Gasilskih zvez Ormož, Sveti Tomaž in Središče ob Dravi. Mi smo nastopili s petimi ekipami: po dve ekipe srediških in obreških starejših pionirjev in z eno ekipo mlajših pionirjev iz Obreža.

Na regijsko tekmovanje, ki je potekalo 12. novembra v Kidričevem, so se uvrstile tri ekipe ter dosegle odlične rezultate: starejši pionirji: Središče ob Dravi 1 - 10. mesto, Središče ob Dravi 2 - 11. mesto, mlajši pionirji: Obrež - 3. mesto.

Vsem udeležencem ter njihovim mentorjem iskrene čestitke.

Jasna Munda, ravnateljica

Ko zagori v Sokolani

Ne, na srečo ni zagorelo. Iz Sokolane se je valil dim, ki so ga sprožili gasilci sami, da so učencem šole prikazali počasno simulacijo notranjega napada v primeru požara. Osnovnošolci so si lahko ogledali tudi gasilsko opremo: pet opremljenih gasilskih vozil, gasilce z izolirnimi dihalnimi aparati in ostalo pripadajočo opremo. Gasilci so prikazali tudi gašenje s peno. Poveljnik Damijan Vesenjak je sproti komentiral dogajanje, ki so ga učenci spremljali. Zahvaljujemo se Gasilski zvezi Središče ob Dravi z obema gasilskima društvoma za dobro sodelovanje.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Daruj kri za življenje

Kri je nenadomestljivo »zdravilo« in vsakdo med nami je potencialni prejemnik krvi. Pomagamo si lahko le ljudje med seboj. Dajanje krvi temelji na načelih prostovoljnosti, anonimnosti in neplačanosti. Za potrebe zdravstva potrebujemo kar 400 krvodajalk in krvodajalcev na dan in kar 105.000 na leto.

V sredo, 23. novembra, je v prostorih Osnovne šole Središče ob Dravi, v organizaciji RKS OZ Ormož, potekala krvodajalska akcija. Kako poteka odvzem krvi, so si ogledali tudi učenci v spremstvu učiteljev.

Krvodajalec se ob prihodu najprej evidentira, v laboratoriju pa mu odvzamejo vzorec krvi za določitev krvne skupine in hemoglobina v krvi. Če krvodajalec ne doseže mejnih vrednosti, mu krvi ne odvzamejo. Pred nadaljnjim odvzemetom krvodajalec izpolni vprašalnik, v katerem natančno opredeli svoje zdravstveno stanje in način življenja ter se pogovori z zdravnikom, ki odkloni vsakogar, ki bi lahko z darovanjem krvi škodil lastnemu zdravju. Odvzem krvi traja pet do deset minut, ob stalni navzočnosti in nadzoru medicinske sestre ali zdravstvenega tehnika. Kri se zbira v zaprt sistem plastičnih vrečk, ki pozneje omogoča predelavo. Ves potreben material pri odvzemu je sterilan in za enkratno uporabo, zato se dajalec krvi pri postopku ne more okužiti. Krvodajalcu odvzamejo 450 ml krvi, kar je v skladu s svetovnimi standardi in ne ogroža krvodajalčevega zdravja oz. njegovega počutja; omogoča pa nadaljnjo predelavo krvi na komponente, tako da lahko en krvodajalec pomaga več bolnikom hkrati. Transfuzija je varen način zdravljenja, saj odvzeto

Na krvodajalski akciji

kri testirajo na povzročitelje različnih bolezni, da preprečijo možnost okužbe bolnika z okuženo dajalčevo krvjo.

V Sloveniji je krvodajalstvo preraslo v pravo solidarnostno gibanje, ki temelji na največjih in najpomembnejših vrednotah.

Akcije v Središču ob Dravi se je udeležilo 19 krvodajalk in krvodajalcev, ki so s humanim dejanjem pripomogli zagotoviti, da imamo v naši državi vedno dovolj krvi. Za njihov prispevek se jim iskreno zahvaljujemo, za vso podporo in pomoč pri organizaciji akcije pa se zahvaljujemo tudi vodstvu in zaposlenim na Osnovni šoli Središče ob Dravi.

Maja Rajh

Martinova sobota v Središču

V soboto, 12. novembra, je potekala tradicionalna prireditev Srečanje z Martinom, ki jo je, kot vsako leto doslej, organiziralo Turistično društvo Središče ob Dravi. V pestrem kulturnem programu so sodelovali: središka godba na pihala, mešani pevski zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi, pod vodstvom Dragice Cvetko, učenci osnovne šole, Kulturno društvo Bukovci in Kulturno turistično društvo Moščanci. Za krst mošta so poskrbeli humoristi Janko Klanjčar ter Milan in Drago Lukman. Na prireditvi sta sodelovali tudi Društvo starodobnikov Nedelišče in Klub traktoristov Steyr Središče ob Dravi.

Za pestro Martinovo ponudbo so poskrbeli gostinci in člani turističnega društva ter Kulturno društvo Bukovci s praženim krompirjem. Na prireditvi ni manjkalo pečenih kostanjev, mošta, kuhanega vina, bogata pa je bila tudi ponudba sladkih in slanih dobrot na stojnicah. »Turisti« se že veselimo martinovanja 2012, do takrat pa lep pozdrav!

Fotografije: Foto Lazar

Danica Žerjav, vodja ljudskih pevcev

Srečanje ljudskih pevcev in godcev v Obrežu

Obreški pevci ljudskih pesmi smo spet bili gostitelji ljudskih pevcev in godcev v obreškem domu kulture. Srečanje smo pripravili že petič zapored. Lep nedeljski popoldan, ki se je počasi prevešal v večer, je bil pravšnji čas, da je vsaka skupina v dobrem razpoloženju pričakala svoj nastop.

V letošnji jeseni smo gostili kar deset skupin iz raznih krajev. Na odru se je zvrstilo čez sedemdeset pevcev in godcev. Poslušalci so tokrat lepo napolnili našo dvorano.

Dokler bo volja, lepa stara ljudska pesem zagotovo ne bo šla v pozabo. Naša skupina ima že dolgo pevsko tradicijo, pa vendar še vedno kaj izbrskamo iz spomina. Zato še vedno lahko svojim poslušalcem zapojemo kaj drugega. Obreški pevci imamo skozi leto približno dvajset nastopov. Pravzaprav so to vesela druženja, s katerimi pridobimo marsikatero izkušnjo.

Skratka, bil je lep večer. Še enkrat hvala vsem, ki ste prišli poslušat ali pa ste kakor koli drugače pomagali, da sta prireditev in druženje po njej potekala v prijetnem vzdušju.

Tina Pajek

Martinov koncert središke godbe

Središki godbeniki smo tudi letos pripravili tradicionalni Martinov koncert, s katerim smo predstavili naše celoletno ustvarjanje. Koncert smo razdelili na nekoliko resnejši prvi del in zabaven drugi del, v katerem so obiskovalci koncerta lahko slišali tudi njim že poznane skladbe. Med te spadajo Abba Gold, v katerih se prepletajo melodije znane švedske skupine Abba, verjetno najbolj znana skladba skupine Queen Bohemian Rhapsody, pozabili pa nismo niti na domače Avsenikove skladbe, ki so kar vabile k plesu in petju. Znaša skladba, ki smo jo izvedli središki plehmužikaši je tudi Mati, bodiva prijatelj, kjer je Ota Pestnerja nadomestil s svojim odličnim vokalom dirigent Rado Munda. Prav tako so se med koncertom slišale Pesem za tolar, Zlatá Praha in druge, nismo pa pozabili niti na našo Središko koračnico.

Posebnost letošnjega koncerta so bile skladbe, pri katerih so se pihalom pridružile pavke, ki jih je odlično odigrala Sandra Pokrivač, profesorica tolkal. Publika je bila nad velikimi kotli navdušena, prav tako pa smo nad dodatnimi tolkali navdušeni godbeniki, saj melodijam dodajo polnost in moč, zato jih bomo skušali še večkrat vključiti v naše skladbe.

Če ste koncert zamudili, morate vsekakor priti na novoletni koncert središke godbe na pihala, ki bo na štefanovo, 26. decembra.

Zlatka Marčec

Dišalo je po pečenih kostanjih

Konjeniško društvo Središče ob Dravi si je v svojem programu del in aktivnosti za leto 2011 zadalo tudi kostanjev piknik. Ta prireditelj si zdaj skorajda že zasluži naziv tradicionalna, saj se od ustanovitve društva v letu 2008 odvija vsako jesen.

Vremenska napoved za 6. november je obetala lepo jesensko nedeljo, pravnjono za druženje v naravi. Prostor ob vaškem domu na Grabah pa je za tovrstna srečanja več kot primeren, saj omogoča prihod s konji, kočijami in vozovi.

Zbrali smo se ljubitelji konj in konjenišstva iz domačega društva, Prleškega konjeniškega društva, povabili pa smo medse tudi prijatelje in sorodnike. Vlado Plohl je s svojo kočijo omogočil vožnjo po okolici, seveda pa je bilo poskrbljeno tudi za možnost jahanja.

Zadišalo je po pečenih kostanjih, manjkal pa tudi ni mošt, ki je dodatno poskrbel za prijetno in sproščeno vzdušje.

Ponovno smo dokazali, kako pomembno je sodelovanje med društvi, njihovimi člani in prijatelji, ki uživajo v naravi in s konji. Vsi, ki se radi družimo, preživimo skupaj res lep nedeljski popoldan.

Vesna Žerjav

Miklavževa peka

Vaški dom na Grabah je v zadnjih letih postal prostor, kjer se srečujejo ženske od blizu in daleč. Včasih se posvečajo ročnim delom, potem spet kuhajo, izmenjujejo ideje... Tokrat, v uvodu v praznični december, pa je iz Kulturno prosvetnega društva Anton Trstenjak s Huma prišla pobuda, da bi pekli parklje. Miklavž, najstarejši »dobri mož«, polagoma izgublja bitko proti Božičku in Dedku Mrazu, zato je bilo treba stopiti v akcijo.

Parklje lahko naredimo iz več vrst testa. Mi smo se lotile obdelave medenega in kvašenega. Najenostavneje jih je izdelovati s pomočjo modela, lahko pa jih tudi oblikujemo z roko in nožem. Čokolada, sladki bonboni, rozine - in parkelj je narejen. Aja, ne smemo pozabiti še na dolg rdeč jezik, izdelamo ga iz papirja, lahko pa tudi iz česa okusnejšega.

Ob smehu in kuhanem vinu je čas hitro mineval. Pa vesele praznike vsem, z željo, da se nam prihodnje leto pridružite.

Samo Žerjav

Na Grabah so spet kožuhal!

Ko neko prireditev pripraviš tretje leto zapovrstjo, si na dobri poti, da le-ta postane tradicionalna. Za lepo izpeljano oktobrsko druženje gredo pohvale organizatorju, Aktivu kmečkih žena Ormož, predvsem članicam iz naše občine. Kraj dogajanja je ostal isti: kmetija Žerjav (Verhovčak) na Grabah.

Letos so se ohranjanja tradicije željni zbrali na kmetiji že dopoldne, kajti želeli so na karseda tradicionalen način prisostvovati tudi trganju koruze. Za delo ogreti (opomba: praviloma so se na njivi zbrali težaki, ki so bili plačani, in dninarji, ki so bili z gospodarjem zmenjeni za plačilo v pridelkih) so se povzpeli na »kola«, stari štajer pa jih je odpeljal na bližnjo njivo. Redov koruze res ni bilo dosti, bili pa so dolgi; med trgači smo slišali, da se vlečejo vse tja do Puščin. »Gazdarca« je na lesenem vozu pripeljala trgačem nekaj za pod zob, povsem enako, kot se je to počelo nekoč. Koruza je bila po kakšnih dveh urah nartgana, snopi »koruzija« zvezani, karavana se je lahko preselila nazaj na domačijo. Tu so na pridne roke čakale dobre jedi. Miza se je kar šibila od dobrot, predvsem iz koruze in sira, pa kaj mesenega seveda tudi. Narejena pa je bila usodna napaka: še preden so se trgači zares lotili kožuhanja v skednju, so planili po dobrotah. Delati s polnim želodcem pa nikoli ni dobro. A na srečo je bilo rok, ki so želele poprijeti za delo, še preveč. Dan

se je ob igranju mladih godcev, pesmi, plesu, vročem krompirju, izdelovanju »korpecov« in stari šali - »phanju s palijom« ali ličjem - (župan se je komajda izvlekel!) hitro prevesil v pozen popoldan. Najbolj vztrajni so se preselili v tople prostore, rdeči mošt in spomini na mlada leta so jih grelji še vse tja do poznih večernih ur.

»Našo običaji ne bodo šli v pozabo!« so na koncu obljubili letošnji kožuhači na Grabah.

Samo Žerjav

Praznični december v letih po drugi svetovni vojni

Pred časom, bil je še november, sem se v meglenem večeru peljal proti bližnjim termam. Tu in tam je bilo kakšno okno že okrašeno z lučkami. Dobro, naj jim bo, sem si mislil. Začel sem razmišljati o praznikih, ki se približujejo. Lep občutek. In potem šok za oči. Ob cesti domačija kot iz kakšnega filma o Las Vegasu. Vsaj par tisoč lučk, večina resda mirujočih, osvetljene jaslice 3x3 m... Skratka, ni bilo dela hiše, ki se ne bi svetil. Krasno, kaj naj rečem? Novembra! Naslednje jutro sem se odpravil na obisk k dedku in babici v Jacino. Verjetno kar nekaj bralcev ne ve, kje je to. To je zaselek čisto na sredi Obreža. Pogosto mi babica natrosi kakšno zgodbo iz preteklosti. In tokrat je pogovor kmalu nanesel na decembrske običaje v letih po drugi svetovni vojni. Bralci, vem, običaji se od vasi do vasi, ali pa celo od družine do družine, razlikujejo. Ne bom pisal na splošno, ampak konkretno za družino Aleksič (po domače Hac), oz. česa se je moja babica pač spomnila. Odločil sem se, da bom pisal knjižno slovensko, kakšen izraz pa bom napisal tudi po »obrško«. Ob »ja-bočnih režijih« in »difki« je pogovor hitro stekel.

Po koledarju je bil prvi tak dan v decembru barbarino, četrtega v mesecu: »Tega dne je bilo zaželeno, da prag hiše prvi prestopi moški. Zadeva je bila seveda malce zrežirana, vsi so se trudili, da ni prišlo do neljube napake. Prepričani so bili, da če stopi v hišo prvi moški, prinaša srečo. Nekaj vaščanov je zadevo res obvladalo. Vonošof (Ivanušev) Jakob si je potegnil mizo na sredo kuhinje, hodil okoli nje in govoril:

Bog vam daj čüda picekof, rečekof, žugecof, gudekof, ecekof, čüda dece, malo krüha, plontavo kobilu, pa daleč k mlini.

Po opravljenem ritualu mu je gostitelj postregel z žganjem ali čim podobnim.«

Babica je nadaljevala: »Miklavž, ki goduje 6. decembra, je bil zelo privlačen za otroke. Otroci smo zvečer čakali nanj. Vedeli smo, da darila prinese le pridnim otrokom, zato smo si čevlje lepo očistili in jih nastavili zunaj, pred vrata. Včasih je samo pustil darila in se ni niti oglasil, kaj šele vstopil v hišo. Ko pa je vstopil, pa je imel v spremstvu še angela in parklja. Slednjega smo se kar precej bali, zato ga ponekod sploh niso pustili v hišo. Za skromno darilo, praviloma kakšen bonbon, orehe, suhe režnje ali pa rokavice, smo morali moliti. Zelo radi pa smo se še prej skрили pod mizo. Parkljev nismo marali. Kasneje so ti sami hodili po vasi in strašili otroke, še raje pa mlada dekleta. Spomnim se še, da pa je bilo zadnje veliko skupno obdarovanje otrok, ki so dolga leta potekala v Sokolani, leta 1946.« Potem je povedala: »Praznovanje božiča je bilo podobno kot danes, ampak skromnejše. Dnevi pred božičem so bili namenjeni čiščenju in pospravljanju hiše. Zvečer pred praznikom smo spekli potico, pri nas vedno orehovo; sledilo je čakanje na »punočko«. Otroci smo se igrali, moški so kartali, okraševali pa smo tudi »betlehem«. Po božično drevo in »meh« za jaslice je šel nekdo v bližnji gozd. Figurice za jaslice smo izdelali iz lepenke ali lesa. Električna lučka je takrat že osvetljevala hlevček. Steklene kroglice in »Marijine lasi« so bili okraski, ki smo jih skrbno čuvali leto za letom. Domačo okrasitev so predstavljali keksi in orehi. Te smo otroci do svečnice itak že pojedli z drevesa, izdelali pa smo si tudi rožice iz krep papirja. K polnočnici smo šli seveda peš. Da bi nosili s sabo betlehemske luč, tedaj še ni bila navada. Adventni venček sem videvala le v cerkvi, mi ga doma nismo imeli. Na božič, torej

25. decembra, je bilo potrebno, če ni bila ravno sobota ali nedelja, iti v šolo. Prihajala nas je polovica, tisti iz bolj pobožnih družin so otroke raje kot v šolo peljali k maši. Neopravičenim ujam se niso mogli izogniti. Božička in njegovega obdarovanja nismo poznali.«

Pripoved se je nadaljevala: »Božiču sledi štefanovo. Danes je v ospredju blagoslov konj, nekoč je bilo malo drugače. V cerkev smo šli po blagoslovljeno vodo in sol. Doma smo poskropili vse, od bivalnih prostorov do gospodarskega poslopja, posebej pa živino. Spomnim se, da so nam s soljo mazali ušesa. Rekli so, za dober sluh. Na ta dan, prvem po božiču, smo velikokrat obiskali sosednjo domačijo, Velnarove, kot jim pravijo še danes. Bili so v sorodu s slaščičarjem Žigrom iz Ormoža, zato so si božično drevo okrasili z najslajšimi keksi različnih barv in okusov. Ponavadi smo kakšnega tudi smeli sneti.«

Potem je jacinska babica povedala: »Dva dni pozneje, 28. decembra, je tepežni dan. V Obrežu mu pravijo »herodešovo«. Oče nam je že dan prej spletel »krboč« iz pintovca, vrste vrbe. Otroci smo se naslednji dan v skupinah odpravili k sosedom in sorodnikom, in jih našeškali s krbočom, zraven pa ponavljali pesem, za kar smo bili vedno nagrajeni z nekaj denarja:

Šip šap, šip šap,

danes je tepežni dan.

Reši se, reši, pa me uteši,

daj mi denarce vkraj, bog ti daj sveti raj.

Krboč

Fantje iz višjih razredov so na ta dan čakali na nas, mlajša dekleta, in nam jih pogosto nadevali po ta zadnji. Nekateri učitelji so v tem videli star krščanski običaj, zato se fantom ni preveč dobro godilo, če so jih nadrejeni pri tepežkanju ulovili.«

Tudi to je povedala babica Marta: »Ves pomp, ki ga danes doživljamo ob zadnjem dnevu v letu, na silvestrovo, je bil v prvih letih po 2. svetovni vojni še nekako tuj, posebej na vasi. Čakanje na novo koledarsko leto je potekalo mirneje kot čakanje na polnočno mašo teden dni prej. Za srečo je bilo treba v novo leto skočiti, sledile so čestitke. Nič posebnega torej. Dedka Mraza, ki je do danes ostal zelo podoben prvotnemu, smo prvič srečali nekaj let po vojni, ko je šola pričela z organizacijo prednovoletnega obdarovanja. Na nek način je nova oblast z njim nadomestila Miklavža.«

Tak je bil torej praznični december v letih po 2. vojni, vsaj v Obrežu. Sodeč po babičinem žaru ob pripovedovanju, je bilo otrokom, kljub slabim gmotnim razmeram, lepo. Mogoče je zdajšnja kriza lepa priložnost za povratek k skromnosti in tradiciji.

Samo Žerjav, DLUK

Tudi za »male peneze« se da uživati!

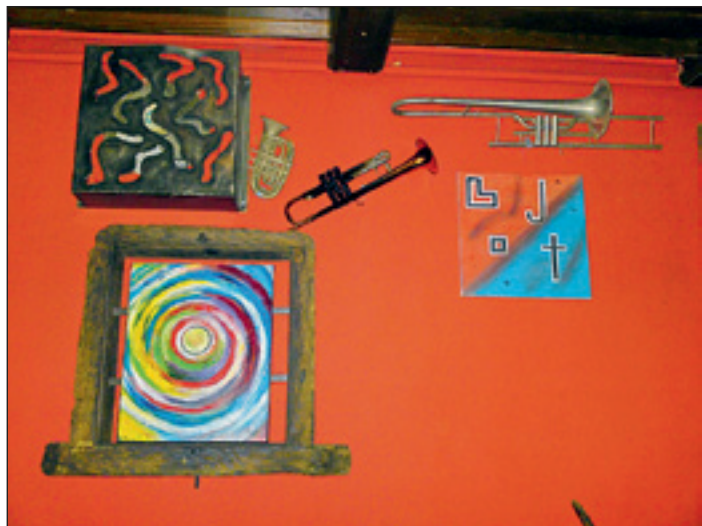
V prejšnji številki Sredice ste lahko uživali ob fotografijah z našega malega poletnega festivala. V našem Društvu ljubiteljev umetnosti in kulture, krajše Dluk-u, smo iztekajočo se jesen izkoristili za oživitve koncertne ponudbe, predvsem za mlade v najširšem pomenu besede. Študentje so začeli odhajati nazaj v Maribor in Ljubljano. Terasa je vse bolj samevala, zato smo bili prisiljeni preiti na nov delovni čas - odprto imamo samo ob vikendih.

Kdo vse se je odločil, da sprejme naše povabilo, in za »male peneze« širi dobro voljo na našem odru? Septembra nam je Frenk Tominec, pesnik in slikar, predstavil svojo umetniško pot. Oktober se je pričel s koncertom skupine Abbey's Road iz Žalca, »Oktoberfest« je bil v znamenju alpskih poskočnic, zelja in klobas. Mesec pa smo uspešno zaključili z ljubljanskimi rockerji, ki častijo 50. leta in slišijo na ime LuckyCupids ter z nočjo čarovnic.

Novembra je nastopila nova skrb, treba je bilo poskrbeti za kurjavo. Do peči smo prišli laže kot do drv, smo pa se pri nabavi le-teh prav fino zabavali na v meglo zavitem Marofu. Na martinovanju pred Sokolano smo poskrbeli za pečene kostanje in kuhano vino. Hvala Turističnemu društvu za povabilo!

Koncerti? Prišli so še Discokreinersi, Gorenjci, ki združujejo pop, rock in narodno zabavno glasbo. Prijetno nas je presenetila mlada skupina Strangers, da o zanimivem ruskem dj-ju DiMonu niti ne govorim. V čedalje bolj hladnih nočeh so nas nazadnje pogrevali še celjski rockerji Stranci in ormoški punkerji Sarkofuck. Prehod v december pa sta zaznamovala prleška dj-ja Klen-Art in Deyco. Tretja izmena, haloški bend, ki se mu težko upreš, je navdušil tudi tokrat, sredi decembra.

Izpostaviti je treba še oktobrski koncert Nine in Antona Merkocija, domačinov, ki sta si nadela ime Antonina, izvajata pa jazz in slovenske popevke na zelo poslušljiv način. Povabilo na njun ponovni nastop, tokrat z gosti, vam ne bo težko najti na straneh tokratne izdaje Sredice. Aja, pa še to: če vam domač zaslon ne zadostuje, ste ob nedeljah vabljeni na filmske večere, kajti platno je vendarle zakon. Se vidimo, srečno 2012.

Dela Frenka Tominca

Andreja Šut

Potovanje v Belgijo

Na naši šoli že več let aktivno deluje debatni klub, ki redno sodeluje z nevladno organizacijo ZIP (Za in proti - zavod za kulturo dialoga). Direktorica Bojana Skrt nas je povabila k sodelovanju pri evropskem projektu na temo aktivna vloga mladih. Zainteresirani so morali napisati sestavek, v katerem so izrazili svoje mnenje. Projekt smo zaključili z obiskom Evropskega parlamenta v Bruslju. Poleg napisanega sestavka so udeleženci morali izpolnjevati še en pogoj: starost najmanj 14 let. Obisk je sofinanciral Slovenski sektor Oddelka za obiske in seminarje Evropskega parlamenta.

Na naši šoli sem povabila k sodelovanju devetošolce. Jan Brodnjak, Mihael Janežič in Nino Ploh so se povabilu odzvali, opravili svoje obveznosti, poravnali stroške (50 evrov smo si plačali sami) in s pozitivnimi pričakovanji smo neke nedelje jutraj odrinili iz Celja proti Bruslju.

V ponedeljek dopoldne smo si v prečudovitem sončnem in toplem vremenu skupno ogledali mesto. Popoldne pa je sledil »orientacijski maraton« po centru mesta. Učenci so dobili svoje zemljevide in sami pohajkovali po mestu.

Po večerji smo se skupaj odpravili nazaj v mestno središče, da bi okusili večerni utrip evropske metropole.

Druga prespana noč v hostlu je kmalu minila. Naslednje jutro smo se v rahlem dežju odpravili peš do Evropskega parlamenta. Po uspešno opravljeni kontroli, zaužitem čaju ali kavi smo se odpravili v predavalnice in spoznavali Evropsko unijo. Vsi smo dobili malo bolj konkretne predstave, kaj in o čem se kje odloča, kdo, zakaj... V tej velikanski zgradbi šele človek začuti, kako ogromen projekt je Evropska unija. Kako številčen aparat je to.

Enkratna izkušnja je bilo prisostvovanje zasedanju v parlamentu. Navdušilo nas je delo prevajalcev. Tudi slovensko prevajalko smo našli (številka 20).

Torkov popoldan smo še preživali v Bruslju. Nekateri so šli po nakupih, drugi smo še odkrivali znamenitosti, tretji so si privoščili še zadnjo porcijo belgijskega pomfritja ali sladice.

Ob 17.00 smo se podali na dolgo pot. Mi nismo navajeni vožnje po petpasovnici skozi mesto. Ugotovili smo, da smo se v 60 minutah premaknili samo nekaj kilometrov. K sreči se je pot končala brez nesreč. Zahvala našima šoferjema.

Kot mentorica v tem projektu bi pohvalila učence, ki so se izkazali kot odgovorni, zanesljivi in zainteresirani udeleženci. Fantje so bili zares dobra družba. Mislim, da so pridobili zelo pozitivne izkušnje. Zahvalila bi se staršem za zaupanje, da se bomo na tem potovanju znašli in uspešno sodelovali.

V imenu vseh sodelujočih pri tem projektu bi se rada zahvalila tudi vodstvu šole za razumevanje.

Andreja Šut

Še tako majhna sprememba šteje

V mesecu oktobru sva se z učenko 8. razreda Ivano Aleksić udeležili delovnega srečanja v okviru mednarodnega projekta ESFALP (EUROPEAN SCHOOLS FOR A LIVING PLANET), ki je bilo v Illmitzu v Avstriji. Srečali smo se predstavniki 33 šol iz devetih držav. Vsebine natrpanega, a zelo dobro organiziranega urnika so bile: spoznavanje udeležencev, reka Donava, človekove sledi pri vplivu na okolje, kako izvesti projekt z okoljevarstveno tematiko, spoznavanje naravnega parka. Naši gostitelji so se potrudili, da so se teoretične vsebine dopolnjevale z zanimivimi didaktičnimi igrami, petjem in gibanjem v naravi. Vse to je ustvarilo pozitivno delovno klimo. Stkala pa so se tudi mnoga nova poznanstva in prijateljstva.

Iz Illmitza sva se vrnila z novim znanjem in izkušnjami, ki jih bova poskušali na šoli razširiti med druge učence in učitelje ter zunanje sodelavce. S skupnim delom in trudom bomo na šoli izvedli projekt: UČNA POT SPLAVNICA OB TRNAVI. Potrudili se bomo oblikovati učno pot, ki bo obiskovalce motivirala za spoštovanje narave, razmišljanje o njenem pomenu, doživljanje, poslušanje, opazovanje podrobnosti, raziskovanje njenih neokrnjenih delov in primerjava s tistim, kjer je preveč posegel človek. Projekt bomo izvajali vse tja do meseca maja. V juniju pa ga bomo predstavili v Romuniji.

Za konec pa ena od zgodbic iz Illmitza:

Na plaži je bilo na tisoče morskih zvezd. Voda se je odmikala in njihova smrt je bila blizu. A tam je bil tudi fant Boris, ki je vztrajno metal morsko zvezdo za morsko zvezdo nazaj v morje. To je opazil starejši možakar. Borisovo početje se mu je zdelo skrajno čudno. Zato je pristopil k fantu in mu poskušal pojasniti, da je njegovo početje nekoristno. Morskih zvezd je ogromno in nikakor ne bo mogel rešiti vseh. Zato s svojim početjem ne bo naredil nobene spremembe. Boris je prijel eno morsko zvezdo in rekel: »Za to morsko zvezdo moje dejanje pomeni spremembo. In vsaka, še tako majhna sprememba na bolje, šteje.«

Valentina Janžekovič

Tradicionalna prireditve devetošolcev

Devetošolci OŠ Središče ob Dravi smo v petek, 2. decembra, zvečer pripravili v Sokolani že tradicionalni dobrodelni koncert. Predstavili smo se s plesom, petjem in s skeči. Devetarji smo se ob pripravah in na koncertu zelo zabavali, saj je bil naš program zabaven. Za razliko od generacij pred nami mi nismo imeli nastopajočih gostov. V približno eni uri se je predstavil naš razredni »ansambel«: Jan Brodnjak, Tomi Horvat in Mitja Nemec, ki so zaigrali na kitaro, trobento in harmoniko. Nato je sledil prikaz, kako gre naša »Ančka« v šolo, temu pa je sledila pesem Moj mali je opasan, ki smo jo zapela vsa dekleta našega razreda. Dekleta tudi zelo rade plešemo, zato smo se s plesom predstavile na pesem Waka Waka, seveda s svojo lastno koreografijo. Med nami je še en dober harmonikaš: Uroš Kavčič, ki nam je zaigral, da smo dekleta lahko malo zadihala. V devetem razredu nam nikoli ni dolgčas, saj smo sami navihanci. To smo pokazali tudi v skeču »Miss učenek devetega razreda«, ob katerem so se obiskovalci dodobra nasmejali, saj smo jim predstavili, kako se naši fantje znajdejo v vlogi manekenk. Sledila je spet harmonika, ampak tokrat v spremljavi dveh odličnih pevcev, Mihe Janežiča in Matica Horvata, ki sta nam zapela, Matic pa je tudi zaigral krasno pesem od Modrijanov Noč na morju. Za popestritev smo poskrbeli s plesom »iz 5. razreda«, s katerim smo takrat zmagali na prireditvi Pokaži, kaj znaš. Nato so nam zapeli še vsi fantje iz razreda pesem »Ružo crvena« ob spremljavi naših odličnih instrumentalistov. Za konec pa sta nam za-

peli še dve dekleti, Petra Irgl in Evelin Malec, pesem »Prvič vem«. Čisto na koncu pa smo vsi skupaj v tem predbožičnem času zapeli pesem »Božična pravljica«.

Ob tej priložnosti pa bi se še enkrat zahvalili vsem vam, ki ste prišli in nam namenili nekaj prostovoljnih prispevkov, da smo zbrali kar veliko vsoto denarja. Zahvalili pa bi se tudi vsem učiteljem, učiteljicam, staršem in drugim, ki ste nam pomagali na kakršen koli način.

Hvala vam!

Vojka Havlas

Šolski fotografski natečaj »Pojdiva s knjigo v svet«

V sklopu različnih dejavnosti, ki so na šoli potekale v tednu otroka - od 3. do 9. oktobra, smo razpisali fotografski natečaj in učencem ponudili možnost, da po svoje izrazijo, kako sami vidijo in razumejo temo letošnjega tedna otroka: Pojdiva s knjigo v svet. Natečaj je spodbujal domišljijo in kreativnost učencev, višal njihovo motivacijo in samospoštovanje ter krepil potencial nadarjenih otrok.

Pogoji za sodelovanje so zahtevali, da je avtor fotografije sedanjí učenec naše šole, motiv, ki so ga izbrali sami, pa se je moral ujemati z imenovano temo.

Do konca tedna otroka je komisija (sestavljali so jo učitelji: Matjaž Hanželič, Vojka Havlas in Darja Hudin) prejela devet fotografij štirih mladih fotografov.

Med temi so izbrali tri najboljše:

3. mesto je pripadlo fotografiji Sare Mlakar, učenke 8. razreda,

2. mesto si je prislužila fotografija Maje Filipič, učenke 7. razreda,

1. mesto pa je zasedla fotografija Valentine Janžekovič, učenke 9. razreda.

Komisija je izbor zmagovalnega dela utemeljila tako: fotografija Valentine Janžekovič je imela najboljšo kompozicijo, kvaliteto pa so ji dodale tudi primerna fotografska ostrina, stik modela z gledalcem in simboličen motiv, ki je upodabljal domišljjsko potovanje v svet, na katerega te (lahko) odnese dobra knjiga.

1. mesto

2. mesto

3. mesto

**Likovna ustvarjanja učencev
osnovne šole v grafični tehniki
kartonskega tiska:**

Ježek v gozdu, Rebeka Novak, 6. r.

Veverica v gozdu, Anže Horvat, 6. r.

Moja hišica na drevesu, Žan Kocuvan, 6. r.

Spoštovani občani!

V četrtek, 6. oktobra, smo delavci in učenci šole s pomočjo staršev uspešno izpeljali tradicionalno akcijo zbiranja odpadnega papirja.

Zbrali smo 8665 kg papirja in kartona, kar pomeni 433,25 EUR denarja, s katerim bomo obogatili šolski sklad.

Za vašo dobro voljo in trud pri pripravi odpadnega papirja se vam iskreno zahvaljujemo!

Jasna Munda, ravnateljica

Jasna Munda, ravnateljica

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tudi na naši šoli in v vrtcu smo se v **petek, 18. novembra 2011**, pridružili vseslovenskemu projektu **TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK**, v katerem je sodelovalo 828 osnovnih šol in 707 vrtcev. Tega dne so v šoli in v vrtcu potekale raznolike vzgojno-izobraževalne aktivnosti.

jem in spoznali njegovo delo, si ogledali film o slovenski avtohtoni čebelji pasmi, **kranjski čebeli** ali **kranjski sivki**, se naučili »čebeljega« plesa ter likovno in literarno ustvarjali.

V vrtcu so dan začeli s tradicionalnim zajtrkom. Nato jih je obiskal domači

čebelar Franček Štampar in jim na zanimiv način približal čebele, med in delo čebelarja.

Dve skupini otrok sta obiskali še kmetijo Rakuševih v Obrežu.

Živila za tradicionalni slovenski zajtrk so **podarili domači čebelarji, člani čebelarskega društva, kmetija Rakuša iz Obreža, sadjarstvo Hržič iz Velike Nedelje, podjetji Žito in Pomurske mlekarnice ter župan Jurij Borko**. Pri izvedbi akcije je sodelovala tudi **Kmetijska svetovalna služba Ormož**.

Verjamem, da bo projekt pripomogel k dvigu zavedanja otrok o pomenu zajtrka, o pomenu lokalne pridelave in predelave hrane, o pomenu kmetijstva in čebelarstva, o pomenu zdrave prehrane, o pomenu gibanja, o pomenu ohranjanja čistega okolja ... Gotovo pa lahko sklenemo, da smo pri vsem dogajanju primerno poudarili pomen poklicev, ki so s tem povezani.

Hvala vsem, donatorjem, delavcem šole in ostalim, ki ste sodelovali pri izvedbi tega projekta, za vaše sodelovanje in pomoč.

Čebelar Franček Štampar med učenci

V šoli so učenci najprej prisluhnili nagovoroma ravnateljice Jasne Munda in župana Jurija Borka, čemur je sledilo predavanje Bojana Mlakarja iz Kmetijske svetovalne službe Ormož o pravilni pridelavi hrane in o oskrbi z doma pridelano hrano, o zdravi prehrani.

Sledil je bogat zajtrk, ki je obsegal vsa živila domačega izvora: črn kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Učencem je bila posebno zanimiva posoda za mleko, s katero so pripeljali mleko naravnost s kmetije.

Učenci od 1. do 6. razreda so dan nadaljevali z različnimi vsebinami, ki so bile povezane s prehrano: četrtošolci so izdelali pisane panjske končnice in jih razstavili v šoli, šestošolci so si ogledali pridelavo mleka na kmetiji Čavničar na Grabah, ostali učenci pa so sestavljali prehransko piramido, si pripravili zdrav polnovreden obrok, se srečali s čebelar-

Učenci so zbrano spremljali predavanje Bojana Mlakarja

Jasna Munda, ravnateljica

Sodelovanje je rodilo novo sodelovanje

Po vzoru sodelovanja med obema turističnima društvoma ter občinama Središče ob Dravi in Mislinja smo začeli s sodelovanjem tudi med osnovnima šolama obeh občin.

Stike z OŠ Mislinja smo navezali že maja letos in se načeloma dogovorili o medsebojnem sodelovanju. V začetku tega šolskega leta so stekle priprave, ki so jeseni že obrodile sadove.

Prvo soboto v decembru smo na naši šoli gostili učence in učiteljice iz OŠ Mislinja. Odzvali so se našemu povabilu in se nam pridružili na skupni delavnici. Ob pomoči učiteljice Andreje Šut in članov šolskega debatnega kluba so spoznavali debato in si pridobivali veščine debatiranja. Debatirali so o tem, ali naj šole uvedejo šolske uniforme in ali se naj v šolah poveča število ur športne vzgoje.

Naši gostje so se prvič srečali s tovrstno spretnostjo, ki ima natančno določena pravila in postopke, ter bili nad njo zelo navdušeni. Odločili so se, da bodo novo pridobljena znanja prenesli še drugim učencem svoje šole in ustanovili svoj šolski debatni klub. Veseli bomo, če se bosta ekipi obeh šol kdaj v prihodnosti srečali na katerem izmed debatnih turnirjev. Povabili pa smo jih tudi na mednarodni debatni turnir, ki bo na naši šoli potekal marca prihodnje leto.

Zbrane učence in mentorice sta pozdravila tudi ravnateljica in župan.

Ob koristnem in prijetnem druženju smo učenci in učitelji obeh šol navezali tudi dobre stike, ki nam bodo v veliko spodbudo in zadovoljstvo pri nadaljnjem sodelovanju.

Ob koncu ne smem pozabiti omeniti še tega, da smo našim gostom s ponosom razkazali prenovljene šolske prostore, ki so jih odkrito občudovali in pohvalili njihovo urejenost.

Jasna Munda, ravnateljica

UNICEF-ove delavnice o revščini

V ponedeljek, 12. decembra 2011, so za vse učence naše šole potekale UNICEF-ove delavnice.

Tema delavnic je bila REVŠČINA. Prostovoljci UNICEF-a so se z učenci pogovarjali o revščini doma in po svetu, o stereotipih revščine, o dojemanju revščine, o socialnem razlikovanju, ki ga lahko povzroči revščina, o ravnanju z denarjem in o odgovornosti posameznika do porabe denarja. Učence so v delavnicah povabili, da z lastno aktivnostjo in idejami soustvarjajo boljši jutri za vse nas in za ljudi po svetu.

Decembrski čas, čas veselja in obilja, čas, ko nekateri pretiravajo z zapravljanjem, drugi pa še bolj občutijo svojo revščino, je najprimernejši, da otroci in odrasli pomislimo tudi na stiske drugih in pomagamo po svojih močeh.

Dragi otroci, spoštovani starši, cenjeni občani!

Naj vam tudi v letu 2012

znanje uresničuje sanje.

SREČNO!

*Kolektiv Osnovne šole Središče ob Dravi in
Vrtca Navihanček*

Ob koncu leta misel - enim v tolažbo in vzpodbudo, drugim v razmislek:

*Človek, ki nekaj počne, dela napake.
Vendar je od vseh največja napaka tista,
če človek ne dela nič.*

Simona Meško, ravnateljica

Ob praznovanju na OŠ Stanka Vraza

40 let je minilo, odkar je v Ormožu zaživela ideja o ustanovitvi oddelkov prilagojenega programa. 1970. leta so pri OŠ Ormož organizirali oddelke Posebne osnovne šole. Število učencev je naraščalo in pojavila se je želja po novi šoli. Leta 1977 smo jo dobili. V tem letu je šolo obiskovalo 122 učencev in prva ravnateljica je bila Teja Radoš. Sledili so ji vršilka dolžnosti ravnateljice Mira Grmič Podgorelec, ravnateljica Dana Prapotnik, ravnatelj Stanko Lesjak, vršilka dolžnosti ravnateljice Zorica Šimunič in sedanja ravnateljica Simona Meško. Vsa leta smo se trudili, da bi se predstavili in vključili v okolje, v katerem delamo in živimo.

Danes praznujemo. In to dvakratno: 40-letnico ustanovitve oddelkov in hkrati pridobitev novih prostorov. S tem nam bo delo v marsičem olajšano. Verjamemo pa, da bomo z inovativnostjo naših delavcev naredili še marsikaj.

Trenutno obiskuje šolo 27 učencev. Malo nas je, ampak prav ta majhnost je naša velika prednost. Vsak učenec je deležen največje pozornosti in poučevanja na način, ki je njemu najbližji. Na šoli se resnično trudimo, da učencem damo prav to, kar potrebujejo.

Okolju želimo pokazati, da smo izjemni - kljub primanjkljajem, ki nam včasih otežijo življenje. Prevečkrat pozabljamo, da nas drugačnost

bogati. Polni smo pozitivne energije in tisti, ki nas dobro poznate, nam boste pritrdili, da nam je nikoli, ampak res nikoli, ne zmanjka. Verjamem, da ima vsak človek svoje poslanstvo. Poslanstvo vsakega izmed naših učencev ter šole kot celote je, da premikamo meje - meje v glavah ljudi. Ljudi, ki nas osrečujejo, z nami živijo. V naših učencih je skrito neizmerno bogastvo, ki ga je potrebno odkrivati. Ne poskušajmo jih spreminjati in ukalupljati v sistem, ki ni njihov. Pravico imajo, da so to, kar so!

Vesna Rotar

Spomin je kot pesem, ki v srcu odzvanja... (Ob smrti Miha Trstenjaka)

V prelepem času, ko je narava bogato razdajala svoje darove, v času, ko je naslikala prve podobe z jesenskimi barvami, je uspela utrpati zase beli cvet, mladost, ki je prekipevala od moči, zagnanosti, idej in igrivosti.

Na naših zadnjih skupnih vajah je harmonika počivala, on pa se je sprehajal med plesalci in prešerno vriskal. Ali je čutil, da prihaja slovo? Da smo zadnjikrat skupaj? Se je tako poslavljajal od nas? Bili smo si tako blizu, imeli smo se radi, se neizmerno veselili... Včasih tudi kaj resno modrovali. Kako lepo je bilo na naših vajah, nastopih in druženjih! Nikoli ne bo več tako. Zato nam je sedaj toliko težje, ko se zavedamo, da smo ostali brez dobrega plesalca, muzikanta, zaželenega prijatelja svojim vrstnikom in tudi starejšim plesalcem ter veseljakom, našega dragega Miha. Spominjamo se, koliko uspešnih nastopov smo preplesali, koliko skupnih trenutkov nas je povežalo v trden krog iskrenega prijateljstva! Pa nam je usoda iztrgala iz kroga šele 19-letnega mladeniča.

Ko smo se ponovno srečali muzikanti in plesalci na vajah, tokrat brez priljubljenega Miha, ni bilo pesmi, ne glasbe... Le solze, žalost, bolečina... Tam je bila le harmo-

nika. Nemo smo strmeli vanjo in ihteli. Nismo sledili kruti resnici, da Miha ni več, naša srca tega še niso dojela. Čakala so, da bi stopil skozi vrata in s svojim globokim glasom pozdravil: »Dober večer.« Še mnogo časa bo minilo, preden bomo dojeli to kruto resnico, da je odšel tja, od koder ni več vrnitve.

Ostali nam bodo spomini na prelepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj. Na našega Miha, ki je bil nepogrešljiv na vseh dogodkih v našem kraju. Na Cesarico in vse melodije, ki so jih izvajali njegovi hitri prsti.

V veliki boli se tolažimo, da smo vendarle srečni, da smo lahko bili prijatelji. Naj ga čuvajo angeli - tam, kjer je zdaj njegov dom. Pogrešali bomo njegovo vedrino, iskrenost, prijateljske vezi. Naj nas spremlja po naši folklorni poti. Mi pa mu obljubljam, da se bomo trudili in se imeli radi, kot takrat, ko je bil še med nami.

Nikoli ne bo pozabljen. Prijatelji folkloristi ga bomo ohranili v najlepšem spominu. Njegov nasmeh ne bo v naših srcih nikoli zamrl.

Katja Volgemut

Veseli december v vrtcu

Mesec december je mesec, ko smo vsi polni pričakovanj, ko nas vse prevzema nekakšno nepopisno veselje. To je tudi mesec obdarovanj. V tem mesecu nas vse navdaja hrepenenje po zimski čarobnosti, ki jo popestrijo tisoči lučk. Obiščejo pa nas tudi prijazni možički: Miklavž, Dedek Mraz in Božiček. Čarobnost trenutkov s srečanj z njimi naj bi bila nepozabna.

Tudi v našem vrtcu so v tem mesecu potekale številne dejavnosti. Na hodniku nas že navsezgodaj še vse zaspane pozdravi praznično okrašena jelka s svetlimi lučkami.

Obiskala sta nas že Miklavž in parkelj, ki sta nam tudi letos prinesla darilca. Otroci pa so jima, tako kot vsako leto, obljubili, da bodo naslednje leto spet zelo pridni in ubogljivi. V prihajajočih dneh pa nas bo obiskal še Dedek Mraz.

Vsi skupaj si v naslednjem letu želimo, da iskrica, ki bo zasijala v otroških in naših očeh, ne bi nikoli ugasnila.

Miklavž v vrtcu

Starec

Prihaja po poti, opira se na palico, strmi pred sebe,
pogled mu je meglen,
korak upočasnen, um pa še vedno bister kot nekoč,
ko je kot mlad fantič po tej poti hodil vasovat vsako noč.

Misli mu hitijo v čase preteklih dni,
na čas, ko je s fanti na vasi prepeval vse tja do polnoči.
Peli so veselo, peli so glasno,
dekletom pri srcu bilo je lepó.

Zastane za trenutek mu korak, ozre se naokrog.
V prsih ga zaboli, oko se zasolzi,
ker ve, da nikogar njegovih ni,
da ni ljudi, ki bolečino z njim delili bi.

Tako žalosten vzdihuje,
o vsem kar je prestal, premišluje.
Kot starec, sam zdaj tu stoji,
s tresočo roko solze briše si.

Alojzija Lukner

Samo Žerjav

Čestitamo članski ekipi NK Središče za jesenski naslov!

EKIPA	ŠTEVILO TEKEM	ZMAGE	PORAZI	NEOD- LOČENO	GOL RAZL.	TOČKE
Središče ob Dravi	13	10	1	2	+29	32
Videm	13	9	3	1	+9	28
Hajdina	13	9	3	1	+9	28
Gerečja vas	13	8	4	1	+14	25
Oplotnica	13	7	3	3	+12	24
Bukovci	13	4	6	3	0	15
Apače	13	3	4	6	-1	15
Gorišnica	13	4	6	3	-8	15
Rogoznica	13	3	5	5	-3	14
Podvinci	13	3	6	4	-1	13
Dornava	13	3	7	3	-9	12
Makole	13	3	7	3	-2	12
Lovrenc	13	2	7	4	-14	10
Skorba	13	3	9	1	-25	10

Poletna ljubezen

Toplota poletja
me greje,
tudi ti prihajaš vsako noč.
Včasih te vidim,
včasih opazim samo tvoje sledi.

Vem, da ljubiš poletje,
vem, da ljubiš zeleno,
vem, da nič ne čutim do tebe.

Po mokroti dežja
bom šla za tabo.
V rokah bom nosila
veliko kanglo
in v njej - nekaj zate.

Ti, podlež,
ti, grdi rdeči polži!

Danica Žerjav

*December je čas
pričakovanja in luči.
Naj se prižge lučka
tudi v vaših srcih,
tiho, brez bliská in
groma,
z mirom, srečo
in z ljubeznijo,
brez tesnobe in stiske,
v veselju in hrepenenju.*

*SPOŠTOVANE OBČANKE,
SPOŠTOVANI OBČANI,*

**PRIJETNO PRAZNOVANJE BOŽIČNIH IN NOVOLETNIH PRAZNIKOV,
V NOVEM LETU PA
URESNIČITEV VSEH PRIČAKOVANJ IN ŽELJA!**

*Novo leto se približuje s hitrimi koraki, zato vas vabimo,
da ga pričakate v domačem kraju, v družbi znancev in prijateljev*

31. decembra 2011 od 22. ure naprej na Trgu talcev.

*Zabaval nas bo ansambel »Šank kvintet«,
vse dobro v novem letu pa bo zaželel župan Jurij Borko.*

Občina Središče ob Dravi

Kolovrat letnih časov se je obrnil. Pred vrati je NOVO LETO.
In kakor na koledarju pomeni konec starega, je hkrati tudi začetek nečesa novega.
Vzemite vsak življenjski konec za nov začetek. Zmeraj iščite nove priložnosti in izzive ter se veselite vsakega novega jutra.

PODJETJE JERUZALEM Ormož SAT d.d.,
Kerenčičev trg 8,
OLJARNA in MEŠALNICA KRMIL – Središče ob Dravi,
vam ponuja svoje visoko kakovostne proizvode in storitve.

Zahvaljujemo se svojim
zvestim kupcem
in občanom
za sodelovanje.

**Želimo vam
čim več svetlih dni
in medsebojnega
razumevanja
v prihajajočem
letu 2012.**

BLUK
vas vabi na
koncert
dueta ANTONINA
Nina Markoci (vokalna), Anton Markoci (klavirsko,
harmonika)
z gosti.
Pab Alojja,
četrtek, 29. 12. 2011,
ob 19h.
Vstop je prost!

Zadišalo je po kolinah

V letu,
ki prihaja,
bodite
čim
večkrat
nasmejani!

Člani uredniškega odbora

DOMAČI PIŠČANCI
PERUTNINSKA KLAVNICA

SEVER

VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO.

Miran SEVER s.p.

Šalovci 42
2277 Središče ob Dravi
Tel.: 02/7191-394
GSM: 041 724-363

*Vesel Božič in srečno
novo leto 2012*

Foto Lazar

Območje 48
tel. 02/71 91 119

So dnevi in trenutki
polni sreče in miline,
ko radostni oči zapremo
in si tiho zaželim – da ne mine.

Mnogo lepih trenutkov vam
v letu 2012 želi podjetje Štamberger.

Ob bližajočih se praznikih vam želimo
veliko sladkih užitkov!

Slaščičarna Pri Rupertu

Božidar Borko s.p.

Slovenska cesta 53
2277 Središče ob Dravi

Tel: (02) 71 90 593

Za vas pečemo piškote, pecivo, torte, pice...
Kot dodatno dejavnost vam ponujamo tudi jahanje v naravi.

E-pošta:
rupert.bozo@siol.net

E-stran:
www.slasicarna-rupert

Odprto vsak dan od 7. – 22., v torek od 7. – 12. ure.

FRIZERSKI SALON **SANDRA**

MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,
BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...

DELOVNI ČAS:

PONEDELJEK, TOREK, SREDA: 8.00 – 16.00

ČETRTEK, PETEK: 10.00 – 18.00

SOBOTA: 8.00 – 12.00

041 / 873 – 311

SE PRIPOROČAMO!

FRIZERSKI SALON

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.
Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

SANDRA

vam želi prijetno praznovanje in
vse lepo v novem letu 2012.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO VAM ŽELI

ELEKTROSET

Trgovina na drobno,
elektroinstalacije, servis

Janežič Vekoslav s.p.

Grabe 20a
2277 Središče ob Dravi

E-mail : elektroset@volja.net
Telefon : (02) 719 13 48
Fax : (02) 719 13 48
GSM : (031) 464 002

Delovni čas:

Pon. - Pet. 9.00 - 16.00
Sob. 8.30 - 12.00

Prodajni program:

- elektromaterial, stikala
- žice, kabli
- električno ročno orodje
- svetilke, žarnice
- akustika
- bela tehnika
- mali gospodinjstvi aparati
- klimatske naprave
- kolesa
- računalniki in oprema

Program storitev:

- elektroinstalacije in meritve
- servis malih gospodinjstvi aparatov
- servis bele tehnike
- montaža klimatskih naprav
- servis in previjanje elektromotorjev
- servis računalnikov in opreme

gorenje**SAMSUNG****Panasonic****CANDY****PHILIPS****SIEMENS****ZANUSSI** **BOSCH**

www.FRKO.si

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina

Denis Raušl s.p.

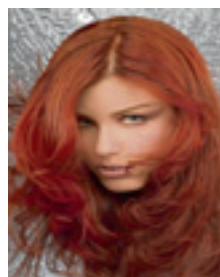
Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi
GSM: 031 584 958, E-pošta in MSN: denis.rausl@gmail.com

Genjnim strankam se zahvaljujem za izkazano zaupanje.

Želim vam lepe božične praznike ter srečno novo leto 2012.

Fizerski Studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje.
Barvanje las in pramenov.
Fen-frizure in svečane pričeske.
Trajne in vodne ondulacije.
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY.

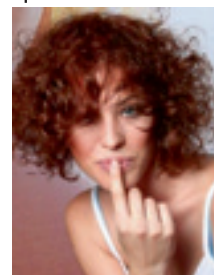
Monika Kocuvan s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24

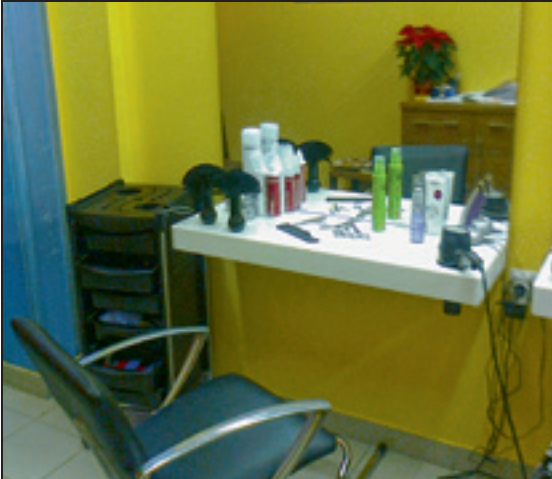
kemon
ITALIAN HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

*Vsem želim
vesel božič in
srečno novo leto
2012*

					AVTOR: Jože Borko	GIB NOGE PRI HOJI	GLAVNO MESTO DANSKEGA OTOKA FYN	PLETENO ŽENSKO OGRINJALO, PLET	NOBELIJ	NEENAKO- VREDNOST, NEENAKOST	HRAST S HRAPAVO SKORJO	URADNI SPIS
					POVRŠINA BREZ SNEGA							
					KRAJŠI DEL KAKEGA BESEDILA							
					JEZERO NA IRSKEM				NAMIZNO PREGRIN- JALO			
					OKRASNI KAMEN				DEL LJUBLJANE			
											NASPROT- NIK MORALE	VELIKA NERODNA ŽENSKA (NAR.)
Sredica	MLEČNI IZDELEK	IZDELOVA- LEC TULOV, ETUIJEV	FAKULTETA (ŽARGON)					ZAČETNIK ARIANIZMA				
			AVANS, PREDUJEM					SMUČI				
BOBNAR BEATLOV (RINGO)						VOLNENA TKANINA ZA PLAŠČE						
						AONEC						
ŠPANSKA BIKOBORBA							MESTO V ČRNI GORI					
							KDOR LAZI					
POVELJE					SRBSKA IGRALKA MARKOVIČ							
					VEŠOLJSKI IZSTRELEK							
KAZALNI ZAIEMK			SLOV. PESNICA MUSER					OČE				LOPATICA ZA ČIŠČENJE PLUGA
			ANTON INGOLIČ					IVO JAN				
DOLGO- REPA PAPIGA Z MOČNIM KLJUNOM						RADOVED- NEŽ						
						AMERICIJ						
NOVINARKI NA TV SLOVENIJA (DANICA IN BOJANA)		STIKANJE, BRSKANJE								IVAN TAVČAR		
		VRSTA ZAČIMBE								LUKA V KALIFOR- NIJI		
KRŠKO			MESTO NA FINSKEM					SIJAJ				
			JUDOVSKI MESEC					SLAVILNA LIRSKA PESEM				
PRAVO- VERNI MUSLIMAN						JELENJA SAMICA						
						AMER. IGRALKA (DIANA)						
POLITIČNI ODPOSLE- NEC, SEL							DARILO				STVAR, PREDMET	SLOVENSKA NOVI- NARKA ROŠ
							SLOVENSKA TISKOVNA AGENCIJA					
MAROGA, PEGA					ŽUŽELKA V OSIRJU				HERCE- GOVEC			
					VEZNIK				STANKA KOVAČIČ			
LETOPISEC, KRONIST								SLOVENSKI PISATELJ (JAKOB, MIKLOVA ZALA)				
OBJAVA V ČASOPISIH, OGLAS								PLAZILEC BREZ NOG				

Rešitev križanke - gesla iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 31. januarja 2012 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado: frizerske storitve v vrednosti 40 EUR.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografija na naslovnici: Zlatka Marčec, ISSN 1855-7511.